

neur, som ikke vilde indlade sig med Selskabet, men directe med Regjeringen, saa maatte Regjeringen nægte at indlade sig med denne Entrepreneur, indtil der kunde udfærdiges en ny Lov. Det er altsaa virkelig en Ret, som Regjeringen giver fra sig til frit at indlade sig med hvem den vil, men denne Ret giver den fra sig, hvad enten Forslaget vedtages under den ene eller under den anden Form, og, er Regjeringen villig til at renoncere paa denne frie Ret, saa forekommer det mig, at den er villig til at renoncere paa det, som er Hovedsagen, nemlig Regjeringens Disposition over denne hele Sag; thi Dispositionen over Banens Retningslinje er bibeholdt i den samme Udstrækning efter mit Forslag og saaledes, som Regjeringen ønsker det modificeret. Det er ganske rigtigt, at dette Forslag gaaer noget videre med Hensyn til Tidsbestemmelsen end det, som jeg tillod mig at anbefale i det opløste Folkething, men dette er imidlertid alene begrundet i den Omstændighed, at Forholdene dengang lode vente, at Sagen kunde blive afgjort tidligere, end det nu kan forudsæes at ville blive Tilfældet, og at der altsaa, naar Tidsgrænsen saaledes som tidligere indskrænktes til Udgangen af indeværende Aar, vilde være en meget kort Frist til at forsøge at gennemføre denne Sag, som ingenlunde vil være saa let praktisk at realisere, som Udskillige maaffee kunne være tilbøielige til at antage. Naar man altsaa skal arbejde med nogen Udfigt til Held i denne Sag, maa man have en længere Tidsfrist, og derfor har jeg tilladt mig at foreslaae at forlange denne Periode fra Udgangen af Aaret 1853 til Udgangen af Aaret 1854. Forøvrigt er der med Hensyn til den Begjæring, som er filllet, i andre Henseender sleet væsentlige Indskrænkninger, idet jeg har frasaldet Begjæringen om endel Begunstigelser, som udtrykkeligen ere forlangte i det tidligere Forslag, men mod hvilken der dengang blev gjort Indvendinger fra Regje-

ringens Side, og som jeg derfor ikke har troet at burde fastholde, for saameget som muligt at komme Regjeringen imøde.

Hvad den formelle Side af Sagen angaaer, som den ærede Indenrigsminister bevrorte, saa haaber jeg ikke, at det paa nogen Maade skal være til Hinder for Sagens Fremme eller dens Understøttelse fra Regjeringens Side, at Lovforslaget er indbragt af et af Thingets Medlemmer; det er ganske rigtigt, at Selskabet først henvendte sig til Regjeringen med Begjæring om at indbringe et Forslag af den her omhandlede Art, men Regjeringen havde Betænkelse ved at fremkomme dermed, inden der forelaa en endelig Plan til Banens Retningslinie; Selskabet besluttede da igjennem mig at indbringe et privat Forslag, men jeg troer ikke, at den ærede Indenrigsminister vil nægte, at jeg kunde have Grund, og det en bestemt Grund, til at antage, at det ikke var imod Ministeriets Villie, at et saadant Forslag fremkom; idetmindste har jeg søgt at overbevise mig derom saa vidt som muligt, og forud givet den udtrykkelige Erklæring, at jeg indsaae, at Sagen ikke kunde gennemføres uden Ministeriets Understøttelse, og at jeg derfor ikke vilde forsøge i denne Sag at gaae imod Ministeriets udtrykkelige Villie. Skulde jeg have taget Feil i den Opfattelse af Forholdene, maa det være mig tilgivet; jeg troer imidlertid, at jeg har Grund til at antage, at jeg ikke har feilet.

Rettelser.

Nr. 56, Sp. 860, L. 3 f. n. er **Jungersen** feilagtigt anført blandt de Fraværende, istedet for blandt de Tilstedeværende.